

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายถึง ระดับการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยตารางประกอบการบรรยาย โดยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอ

1.2 ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอในจังหวัดตรัง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลผลการวิเคราะห์การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลงานภาครัฐ(Thailand International Public Sector Standard Management System and Outcome: P.S.O.)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์ในงานข้อมูลและระบบสารสนเทศ ความถี่ในการอบรมเกี่ยวกับการจัดการระบบสารสนเทศ ดังตาราง 1

ตาราง 11

แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง(N=75)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	45	60.0
หญิง	30	40.0
อายุ (ปี)		
18-30	5	6.7
31-45	52	69.3
46-60	18	24
$(\bar{X} = 40.41, SD = 6.69; \text{Min} = 27, \text{Max} = 56)$		
ตำแหน่งหน้าที่งาน		
สาธารณสุขอำเภอ	9	12.0
เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข	6	8.0
นักวิชาการสาธารณสุข	30	40.0
เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	29	38.7
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	1	1.3
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	26.7
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	44	58.7
ปริญญาโท	11	14.6
ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	9	12.0
10 – 20 ปี	43	57.3
21 – 30 ปี	19	25.3
มากกว่า 30 ปี	4	5.4
$(\bar{X} = 18.38, SD = 7.2; \text{Min} = 1, \text{Max} = 37)$		

ตาราง 11(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในงานข้อมูลและระบบสารสนเทศ		
ไม่มี	27	36.0
1-10 ปี	39	52.0
11-20 ปี	8	10.7
มากกว่า 20 ปี	1	1.3
$(\bar{X} = 5.28, SD = 5.82; \text{Min} = 0, \text{Max} = 25)$		
การอบรมเกี่ยวกับการจัดการระบบสารสนเทศ		
ไม่เคย	35	46.7
เคย	40	53.3
1 -2 ครั้ง	18	45.0
3 -5 ครั้ง	15	37.5
มากกว่า 5 ครั้ง	7	17.5
$(\bar{X} = 2.56, SD = 1.74; \text{Min} = 1, \text{Max} = 7)$		

จากตาราง 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุด (ร้อยละ 60) และร้อยละ 69.3 มีอายุอยู่ระหว่าง 31- 45 ปี ($\bar{X} = 40.41, SD = 6.69$) มีตำแหน่งหน้าที่งานเป็น นักวิชาการสาธารณสุขมากที่สุด (ร้อยละ 40) รองลงมาคือ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ร้อยละ 38.7 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 26.7) กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 10 – 20 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 57.3) มีประสบการณ์ในงานข้อมูลและระบบสารสนเทศอยู่ระหว่าง 1-10 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 52) รองลงมาคือ ไม่มีประสบการณ์ ร้อยละ 36 ($\bar{X} = 5.28, SD = 5.82$) และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการระบบข้อมูลหรือระบบสารสนเทศ มากที่สุด(ร้อยละ 53.3) โดยเฉลี่ย 2.56 ครั้ง ($SD = 1.74$)

1.2 ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ประกอบด้วย จำนวนบุคลากร จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ ลักษณะการจัดเก็บเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วงกับคอมพิวเตอร์ จำนวนคอมพิวเตอร์ที่ใช้บันทึกข้อมูลสาธารณสุข การใช้โปรแกรม HCIS ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ การใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนเครื่องโทรศัพท์ จำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินงานจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O 1101 ดังตาราง 12

ตาราง 12

แสดง จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและต่ำสุดข้อมูลทั่วไปของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

ข้อมูลทั่วไปสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน	ร้อยละ
บุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ		
6 – 10 คน	9	90
มากกว่า 10 คน	1	10
($\bar{X}$ = 8.40, SD = 1.78; Min = 6, Max = 12)		
การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน		
มี	10	100
3 – 5 เครื่อง	7	70
มากกว่า 5 เครื่อง	3	30
($\bar{X}$ = 4.90, SD = 1.20; Min = 3, Max = 7)		
การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูล	10	100
1-3 เครื่อง	4	40.00
4-6 เครื่อง	6	60.00
($\bar{X}$ = 3.80, SD = 1.66)		

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน	ร้อยละ
หมายเลขโทรศัพท์	10	100
1 หมายเลข	4	40.00
2 หมายเลข	6	60.00
($\bar{X}$ = 1.60, SD = 0.52; Min = 1, Max = 2)		
ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการจัดการ P.S.O.1101 ปีที่ผ่านมา(บาท)	3	30
ไม่ได้รับการจัดสรร	7	70
ได้รับการจัดสรร	3	30
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	1	33.33
มากกว่า 10000	2	66.67
($\bar{X}$ = 6857.14, SD = 9081.64; Min = 0, Max = 20000.00)		

จากตาราง 12 พบว่าสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง มีจำนวนบุคลากรสาธารณสุขอยู่ระหว่าง 6 – 10 คน มากที่สุด (ร้อยละ 90.0) โดยเฉลี่ย 8.40 คน (SD = 1.78) ส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 3 – 5 เครื่อง (ร้อยละ 70) เฉลี่ย 4.90 (SD = 1.20) มีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูล ร้อยละ 100 ($\bar{X}$ = 3.80, SD = 1.66) การมีจำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในสำนักงาน 100 ($\bar{X}$ = 1.60, SD = 0.52) และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70) ไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณในการดำเนินการจัดทำ P.S.O 1101 ในปีที่ผ่านมา และพบว่าส่วนที่ได้รับการจัดสรรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.67) ได้รับงบประมาณมากกว่า 10000 บาท โดยเฉลี่ย 6857.14 บาท (SD = 9081.64)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลผลการวิเคราะห์การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลงานภาครัฐ (Thailand International Public Sector Standard Management System and Outcome: P.S.O.) ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O 1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โดยแบ่งเป็น 9 ด้าน ได้แก่ ด้านความครบถ้วนของข้อมูล ด้านความรวดเร็ว ด้านความถูกต้อง ด้านความเชื่อมโยง ด้านความทันสมัยของข้อมูล ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล

ตาราง 13

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O 1101 ของของสาธารณสุขอำเภอ จำแนกตามรายด้านและโดยรวม (N = 75)

ระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101	$\bar{X}$	SD	ระดับการจัดการ
ด้านความครอบคลุมของข้อมูล	1.71	0.61	ปานกลาง
ด้านความน่าเชื่อถือ	1.70	0.88	ปานกลาง
ด้านความรวดเร็ว	1.63	0.81	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล	1.54	0.80	ปานกลาง
ด้านความถูกต้อง	1.51	0.76	ปานกลาง
ด้านความทันสมัยของข้อมูล	1.35	0.85	ต่ำ
ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล	1.28	0.73	ต่ำ
ด้านความเชื่อมโยง	1.28	0.66	ต่ำ
ด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล	1.22	0.74	ต่ำ
รวม	1.51	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่าการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.51$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ความครอบคลุมของข้อมูล ($\bar{X} = 1.71$, $SD = 0.61$) ด้านความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 1.70$, $SD = 0.88$) ด้านความรวดเร็ว ($\bar{X} = 1.63$, $SD = 0.81$) ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ($\bar{X} = 1.54$, $SD = 0.80$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมี 4 ด้าน ได้แก่ด้านความทันสมัยของข้อมูล ($\bar{X} = 1.35$, $SD = 0.85$) ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ($\bar{X} = 1.28$, $SD = 0.73$) ด้านความเชื่อมโยง ($\bar{X} = 1.28$, $SD = 0.66$) และด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ($\bar{X} = 1.22$, $SD = 0.74$) ตามลำดับ

ตาราง 14

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จำแนกตามเพศ

การจัดการระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101	เพศชาย			เพศหญิง		
	$\bar{X}$	SD	ระดับการ จัดการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการ จัดการ
1.ความครอบคลุมของข้อมูล	1.71	0.69	ปานกลาง	1.64	0.55	ปานกลาง
2.ความรวดเร็ว	1.58	0.80	ปานกลาง	1.50	0.98	ต่ำ
3.ความถูกต้อง	1.39	0.66	ต่ำ	1.65	0.90	ปานกลาง
4.ความเชื่อมโยง	1.28	0.70	ต่ำ	1.23	0.63	ต่ำ
5.ความทันสมัยของข้อมูล	1.27	0.81	ต่ำ	1.43	0.92	ต่ำ
6.ความน่าเชื่อถือ	1.58	0.87	ปานกลาง	1.77	0.97	ปานกลาง
7.ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล	1.30	0.76	ต่ำ	1.22	0.72	ต่ำ
8.ความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล	1.14	0.65	ต่ำ	1.30	0.88	ต่ำ
9.การมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล	1.44	0.84	ต่ำ	1.53	0.86	ปานกลาง
รวม	1.50	0.33	ต่ำ	1.53	0.38	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่าการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง จำแนกตามเพศ โดยเพศชายมีการจัดการระบบสารสนเทศโดยรวม อยู่ใน ระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.50$, $SD = 0.33$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ($\bar{X} = 1.71$, $SD = 0.61$) ด้านความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 1.58$, $SD = 0.87$) และด้านความรวดเร็ว ($\bar{X} = 1.58$, $SD = 0.80$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ($\bar{X} = 1.44$, $SD = 0.84$) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 1.39$, $SD = 0.66$) ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ($\bar{X} = 1.30$, $SD = 0.76$) ด้านความเชื่อมโยง ($\bar{X} = 1.28$, $SD = 0.70$) ด้านความทันสมัยของข้อมูล ($\bar{X} = 1.27$, $SD = 0.81$) และด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ($\bar{X} = 1.14$, $SD = 0.65$) ตามลำดับ ส่วนเพศหญิง พบว่า มีการจัดการสารสนเทศโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.53$, $SD = 0.38$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 1.77$, $SD = 0.97$) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 1.65$, $SD = 0.90$) ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ($\bar{X} = 1.64$, $SD = 0.55$) และ ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ($\bar{X} = 1.53$, $SD = 0.86$) ตามลำดับ อยู่ในระดับต่ำ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็ว ($\bar{X} = 1.50$, $SD = 0.98$) ด้านความทันสมัยของข้อมูล ($\bar{X} = 1.43$, $SD = 0.92$)

ด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ($\bar{X} = 1.30, SD = 0.88$) ด้านความเชื่อมโยง ($\bar{X} = 1.23, SD = 0.63$) และ ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ($\bar{X} = 1.22, SD = 0.72$)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการจัดการสารสนเทศ ในด้านความครอบคลุมของข้อมูล และ ความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับปานกลาง และมีการจัดการสารสนเทศ ด้านความเชื่อมโยง ความทันสมัยของข้อมูล ด้านความสามารถเข้าถึงข้อมูล และ ความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล อยู่ในระดับต่ำ และพบว่า เพศชาย และเพศหญิง มีการจัดการสารสนเทศต่างกัน ในด้านความรวดเร็ว คือเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง เพศหญิงอยู่ในระดับต่ำ เพศหญิงมีการจัดการสารสนเทศในด้านความถูกต้อง ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศชายอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง 15

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จำแนกตามความรับผิดชอบงาน P.S.O.1101

การจัดการระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101	รับผิดชอบโดยตรง			ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง		
	$\bar{X}$	SD	ระดับการจัดการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการจัดการ
1.ความครอบคลุมของข้อมูล	2.07	0.54	ปานกลาง	1.62	0.63	ปานกลาง
2.ความรวดเร็ว	1.45	0.76	ต่ำ	1.56	0.89	ปานกลาง
3.ความถูกต้อง	1.35	0.63	ต่ำ	1.52	0.79	ปานกลาง
4.ความเชื่อมโยง	1.60	0.52	ปานกลาง	1.21	0.68	ต่ำ
5.ความทันสมัยของข้อมูล	1.30	0.68	ต่ำ	1.34	0.89	ต่ำ
6.ความน่าเชื่อถือ	1.50	0.71	ต่ำ	1.68	0.94	ปานกลาง
7.ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล	1.40	0.62	ต่ำ	1.25	0.76	ต่ำ
8.ความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล	1.10	0.57	ต่ำ	1.22	0.78	ต่ำ
9.การมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล	1.70	0.48	ปานกลาง	1.45	0.88	ต่ำ
รวม	1.62	0.21	ปานกลาง	1.50	0.36	ต่ำ

จากตาราง 15 พบว่าการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง จำแนกตามความรับผิดชอบงาน โดยผู้รับผิดชอบงาน โดยตรงมีการจัดการระบบสารสนเทศโดยรวม อยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.62, SD = 0.21$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ($\bar{X} = 2.07,$

SD = 0.54) ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ($\bar{X}=1.70$, SD =0.48) และ ด้านความเชื่อมโยง ($\bar{X}=1.60$, SD = 0.52) ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ ($\bar{X}= 1.50$, SD = 0.71) และด้านความรวดเร็ว ($\bar{X}= 1.45$, SD = 0.76) ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ($\bar{X}= 1.40$, SD = 0.62) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X}=1.35$, SD =0.63) ด้านความทันสมัยของข้อมูล ($\bar{X}= 1.30$, SD = 0.68) และด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ($\bar{X}= 1.10$, SD = 0.57) ตามลำดับ ส่วนผู้ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง พบว่า มีการจัดการสารสนเทศโดยรวม อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}= 1.50$, SD = 0.36) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ ($\bar{X}= 1.68$, SD = 0.94) ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ($\bar{X}= 1.62$, SD = 0.63) ด้านความรวดเร็ว ($\bar{X}= 1.56$, SD = 0.89) และด้านความถูกต้อง ($\bar{X}= 1.52$, SD = 0.79) ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 5 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ($\bar{X}=1.45$, SD =0.88) ด้านความทันสมัยของข้อมูล ($\bar{X}= 1.34$, SD = 0.89) ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ($\bar{X}= 1.25$, SD = 0.76) ด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ($\bar{X}= 1.22$, SD = 0.78) และด้านความเชื่อมโยง ($\bar{X}=1.21$, SD = 0.68) ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้รับผิดชอบงานโดยตรง มีการจัดการสารสนเทศในด้านความครอบคลุมของข้อมูล ความเชื่อมโยง การมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่ไม่ได้รับผิดชอบงานโดยตรง มีการจัดการสารสนเทศ ในด้านความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า ทั้งผู้รับผิดชอบงานโดยตรง และผู้ที่ไม่ได้รับผิดชอบงานโดยตรง มีการจัดการสารสนเทศ ด้านความทันสมัยของข้อมูล ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล และความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล อยู่ในระดับต่ำ

ตาราง 16

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O 1101 ของของสาธารณสุขอำเภอ จำนวน 10 แห่ง

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	$\bar{X}$	SD	ระดับ การจัดการ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัญญา	1.80	0.70	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอนาโง	1.80	0.60	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ	1.61	0.62	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกันตัง	1.56	0.75	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปะเหลียน	1.52	0.75	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอห้วยยอด	1.50	0.59	ต่ำ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสิเกา	1.40	0.63	ต่ำ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอย่านตาขาว	1.40	0.49	ต่ำ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองตรัง	1.33	0.70	ต่ำ
สำนักงานสาธารณสุขกิ่งอำเภอหาดสำราญ	1.00	0.63	ต่ำ
รวม	1.51	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่า การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรังโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.51$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง 5 แห่ง ได้แก่ อำเภอรัญญา ($\bar{X} = 1.80$, $SD = 0.70$) อำเภอนาโง ($\bar{X} = 1.80$, $SD = 0.60$) อำเภอวังวิเศษ ($\bar{X} = 1.61$, $SD = 0.62$) อำเภอกันตัง ($\bar{X} = 1.56$, $SD = 0.75$) และ อำเภอปะเหลียน ($\bar{X} = 1.52$, $SD = 0.75$) ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่มีการจัดการระดับต่ำ 5 แห่ง ได้แก่ อำเภอห้วยยอด ($\bar{X} = 1.50$, $SD = 0.59$) อำเภอสิเกา ($\bar{X} = 1.40$, $SD = 0.63$) อำเภอย่านตาขาว ($\bar{X} = 1.40$, $SD = 0.49$) อำเภอเมืองตรัง ($\bar{X} = 1.33$, $SD = 0.70$) และกิ่งอำเภอหาดสำราญ ($\bar{X} = 1.00$, $SD = 0.63$) ตามลำดับ

ตาราง 17

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O 1101 ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอ จำนวน 10 แห่ง

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสีเกา	2.19	0.48	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปะเหลียน	2.17	0.35	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขกิ่งอำเภอหาดสำราญ	2.16	0.24	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ	2.09	0.37	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองตรัง	2.07	0.37	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอห้วยยอด	2.05	0.53	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัชฎา	2.00	0.43	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอย่านตาขาว	1.89	0.43	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอนาโยง	1.86	0.44	ปานกลาง
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกันตัง	1.75	0.35	ปานกลาง
รวม	2.04	0.40	ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่า การรับรู้การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.04$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง ได้แก่ อำเภอสิเกา ($\bar{X} = 2.19$, $SD = 0.48$) อำเภอปะเหลียน ($\bar{X} = 2.17$, $SD = 0.37$) กิ่งอำเภอหาดสำราญ ($\bar{X} = 2.16$, $SD = 0.24$) อำเภอวังวิเศษ ($\bar{X} = 2.09$, $SD = 0.37$) อำเภอเมืองตรัง ($\bar{X} = 2.07$, $SD = 0.37$) อำเภอห้วยยอด ($\bar{X} = 2.05$, $SD = 0.53$) อำเภอรัชฎา ($\bar{X} = 2.00$, $SD = 0.43$) อำเภอย่านตาขาว ($\bar{X} = 1.89$, $SD = 0.43$) อำเภอนาโยง ($\bar{X} = 1.86$, $SD = 0.44$) อำเภอกันตัง ($\bar{X} = 1.75$, $SD = 0.35$) ตามลำดับ

ปัญหาและอุปสรรคการจัดการสารสนเทศตามมาตรฐานP.S.O.1101ของสำนักงาน
สาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดศรีสะเกษ

1.ด้านทรัพยากรมนุษย์

- 1.1 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่มีกำลังคนเพียงพอในการจัดดำเนินการทำ
P.S.O.1101
- 1.2 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในเรื่อง
เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง
- 1.3 บุคลากรสำนักงานสาธารณสุขอำเภอส่วนมากไม่มีความรู้และทักษะในเรื่อง
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1.4 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่ได้รับการสนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ความ
ชำนาญในด้านการจัดการ P.S.O.1101 เพื่อให้คำแนะนำในการดำเนินการจัดทำ
- 1.5 บุคลากรสำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังไม่ได้รับการอบรมและฝึกทักษะใน
การจัดการระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ครบทุกคน

2.ด้านงบประมาณ

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ได้รับการสนับสนุนเงินในการจัดดำเนินการน้อย และไม่
เพียงพอต่อการจัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ เช่น แฟ้มเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ การจัดตั้งระบบแลน
การขยายหมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น และการจัดการซ่อมแซมอุปกรณ์เทคโนโลยีที่เสีย หรือใช้งานไม่ได้

3.ด้านวัสดุอุปกรณ์

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ยังขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ
ที่ใช้สนับสนุนการจัดทำ P.S.O.1101 เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในระบบการเชื่อมโยงข้อมูลภายในและภายนอกหน่วยงาน ระบบ
เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น

4.ด้านวิธีการจัดการระบบสารสนเทศ

- 4.1 ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในการจัดทำ P.S.O.1101
- 4.2 ขาดการสนับสนุนและประสานงานอย่างต่อเนื่องกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ
พัฒนา ระบบ P.S.O.1101
- 4.3 ขาดการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการ P.S.O.1101
- 4.4 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่มีการตรวจสอบ และพัฒนาระบบ โปรแกรม
คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์
- 4.5 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังไม่ได้มีการพัฒนาความรู้และฝึกทักษะในการ
ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานครบทุกคน

4.6 การบริหารงานบุคคลในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101

4.7 นโยบาย และแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอขาดความชัดเจน และต่อเนื่อง

แนวทางแก้ไขการจัดการสารสนเทศตามมาตรฐานP.S.O.1101ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง

1. ด้านทรัพยากรมนุษย์

1.1 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ควรจัดอัตรากำลังคนให้เหมาะสมและเพียงพอ กับภารกิจงานในหน่วยงาน

1.2 ผู้บริหารควรจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการ P.S.O.1101 ภายในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีความรู้และเห็นความสำคัญในการ ทำ P.S.O.1101

2. ด้านงบประมาณ

2.1 รัฐบาล หรือหน่วยงานระดับเหนือ เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดควร สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำ P.S.O. ให้เพียงพอ และต่อเนื่อง

2.2ควรมีงบประมาณสำหรับการจัดทำ P.S.O.1101 โดยเฉพาะ

3. วัสดุอุปกรณ์

3.1 ควรมีการสนับสนุนทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำ P.S.O. ให้เพียงพอ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ แฟ้มเอกสาร เป็นต้น

3.2 ควรมีการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดหรือเสียหายอย่างเร่งด่วน

4. ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ

4.1สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ ในการจัดทำ P.S.O.1101 ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอให้มีการจัดดำเนินการพร้อมกัน

4.2 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรมีการติดตามประเมินผล กระตุ้น และให้ คำปรึกษา แก่ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ อย่างต่อเนื่อง

4.3 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอควรจัดอบรมเรื่องการจัดทำ P.S.O.1101 แก่ เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานทุกคน

4.4 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ควรมีการนำเสนอผลงานความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

4.5 ผู้บริหารหน่วยงานต้องเอาจริงเอาจังในการจัดทำ P.S.O.

4.6 ควรมีการสร้างทีมงานในการจัดทำ P.S.O. ให้เข้มแข็ง

4.7 หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรมีแนวทางดำเนินงานชัดเจน

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึง การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง

จากผลการศึกษา พบว่า การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของสำนักงาน สาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.51$, $SD = 0.45$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ระบบมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ (P.S.O.) เป็นระบบที่เพิ่งนำมาใช้พัฒนาหน่วยงานราชการ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2542 และเป็นระยะเริ่มต้นการดำเนินงาน อีกทั้งการพัฒนา ระบบ P.S.O. ดังกล่าว ต้องอาศัยความพร้อมของหน่วยงานเป็นอย่างมาก เช่น ความพร้อมในด้านทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการดำเนินการ เป็นต้น และในส่วนของ การพัฒนาระบบสารสนเทศ (P.S.O. 1101) ซึ่งเป็นระบบย่อยระบบหนึ่ง ของระบบ P.S.O. ถึงแม้ว่านโยบายการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของประเทศได้เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. 2542 แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรังได้เริ่มนำมาให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเริ่มดำเนินการเมื่อ พ.ศ. 2546 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานมาในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานมากนัก และในการจัดดำเนินการนั้นต้องอาศัยความพร้อมขององค์ประกอบในหน่วยงานหลายด้าน คือ กำลังคน งบประมาณสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ และกลวิธีดำเนินการที่จะดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งในระบบ P.S.O. 1101 นั้นยังประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 9 ด้าน ได้แก่ ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ด้านความรวดเร็ว ด้านความถูกต้องของข้อมูล ด้านความเชื่อมโยง ด้านความทันสมัยของข้อมูล ด้านความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้านความสามารถเข้าถึงข้อมูล ด้านความสามารถตรวจสอบข้อมูล และด้านความมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล และจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ พบว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 6-10 คน ($\bar{X} = 8.40$, $SD = 1.78$; $Min = 6$, $Max = 12$) ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอกับภารกิจงานที่หน่วยงานต้องรับผิดชอบ อีกทั้งการนำระบบ P.S.O. 1101 มาใช้อาจเป็นการเพิ่มภาระงานแก่เจ้าหน้าที่ จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เคยอบรมมีการจัดการระบบสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 55.3) และจำนวนการอบรมน้อยจะมีระดับการจัดการต่ำ ส่วนจำนวนครั้งของการอบรมมากขึ้นจะทำให้มีระดับการจัดการดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่มีการ อบรม 1-2 ครั้ง มีการจัดการอยู่ในระดับต่ำมากที่สุด (ร้อยละ 52.6) และกลุ่มตัวอย่าง

ที่มีการอบรม 3-5 ครั้งมีระดับการจัดการในระดับปานกลางจำนวนมากที่สุด(ร้อยละ 42.9) ซึ่งถ้าหากเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอมีการรับรู้และได้รับการอบรมในการจัดการระบบสารสนเทศ ครบทุกคน อาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีความตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 นอกจากนี้แล้วอาจเป็นไปได้ว่าการได้รับงบประมาณน้อยในการดำเนินการทำ P.S.O.1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ระดับการจัดการของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ ประชาสรณ์ (2544) กล่าวถึงการพัฒนาองค์การเพื่อให้ได้มาตรฐานสากลประเทศไทย P.S.O.ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ นั้นได้รับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการจัดดำเนินการน้อย และปัญหาการเรียนรู้ ขาดการพัฒนาฐานข้อมูลและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างจริงจัง (ยุทธศาสตร์สาธารณสุข จังหวัดตรัง, 2548) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์การ กลุ่มงานและภารกิจของแต่ละกลุ่มงานส่งผลกระทบต่อพัฒนาระบบมาตรฐาน P.S.O.และขาดความร่วมมือของคณะทำงาน ตลอดจนไม่มีความกระตือรือร้นในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ตลอดจนขาดที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความชำนาญในข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2542) และข้าราชการบางส่วนปรับตัวไม่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ และความรู้ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ขาดการวางแผนบูรณาการ การใช้ทรัพยากรด้าน ฮาร์ดแวร์ (Hardware) ทำให้มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุมการทำงานทั้งระบบ ทำให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานภายในองค์การเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และพัฒนางานของบุคลากร ซึ่งส่งผลให้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่ทันสมัย บุคลากรไม่ได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบงานโดยตรงตามตำแหน่งเฉพาะทาง อีกทั้งมีการสับเปลี่ยนบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ทำให้การพัฒนาต่อยอดเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ข้าราชการ หรือบุคลากรภาครัฐ ยังขาดความเข้าใจความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งยังเข้าใจไม่ชัดเจนในความแตกต่างระหว่าง ข้อมูล กับ สารสนเทศ มีการจัดเก็บฐานข้อมูลในหลายรูปแบบ และข้อมูลเรื่องเดียวกันมีแหล่งจัดเก็บข้อมูลมีหลายแห่ง แต่ละแห่งจะมีวิธีการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งที่เหมือนกัน และต่างกัน หรือ ข้อมูลเรื่องเดียวกันแต่มีจำนวนไม่เหมือนกัน ทำให้ข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ คือทันสมัย แต่ไม่มีความน่าเชื่อถือ (ร่างสรุปผลการดำเนินงานการบริหารงานจังหวัดลำปางแบบบูรณาการ ประจำปี, 2547)

จากผลการศึกษาเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ได้แก่ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ด้านความรวดเร็ว ด้านความถูกต้อง ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล และพบว่าอยู่ระดับต่ำ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อมโยง ด้าน

ความทันสมัยของข้อมูล ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล และด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ซึ่งสามารถอภิปรายแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ความครอบคลุมของข้อมูล อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 1.71$, $SD = 0.61$) แสดงให้เห็นถึงมีความครบถ้วนของฐานข้อมูลตามภารกิจและข้อมูลมีความสมบูรณ์ ระหว่างร้อยละ 80-89 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ข้อมูลตามภารกิจของหน่วยงานซึ่งประกอบด้วย ภารกิจหลักที่ 1-4 ภารกิจรอง และภารกิจสนับสนุน (ตาราง 2) มีจำนวนมาก ตลอดทั้งมีข้อมูลจากหน่วยงานอื่นๆ ด้วย อีกทั้งจำนวนเจ้าหน้าที่ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภออาจจะมีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ไม่เพียงพอต่อภารกิจงานที่ปฏิบัติ และสำนักงานสาธารณสุขไม่มีบุคลากรที่มีหน้าที่จัดการหรือจัดเก็บข้อมูลโดยตรง ทำให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขต้องรับภาระงานข้อมูลของตนเอง โดยเฉพาะงานที่ตนเองรับผิดชอบ (ยุทธศาสตร์สาธารณสุข จังหวัดตรัง, 2548) และมีอุปสรรคในการเรียกเก็บข้อมูลจากหน่วยงานอื่นเช่น สถานีนามัยเจ้าหน้าที่สถานีนามัยไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลหรือให้ข้อมูลได้ทันที เนื่องจากเจ้าหน้าที่สถานีนามัยเองก็ต้องรับภาระงานของตนเองด้วย อีกทั้ง เจ้าหน้าที่จำนวนมีน้อยต้องทำงานหลายอย่างในเวลาเดียวกันและข้อมูลบางอย่างเป็นข้อมูลเร่งด่วนไม่มีเวลาที่จะจัดเก็บหรือส่งให้สำนักงานสาธารณสุขได้ทันตามเวลาดำหนด และเจ้าหน้าที่อาจจะไม่มีความตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูล อีกทั้ง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับช่วยในการเก็บข้อมูล เช่น โปรแกรม HCIS และ GIS อาจมีข้อจำกัด เช่น เกิดการขัดข้องมีไวรัสคอมพิวเตอร์หรือไม่มีเนื้อที่ในการจัดเก็บข้อมูล จึงทำให้การจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวไม่ครอบคลุมทั้งหมด (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ, 2549)

ความรวดเร็วของข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.63$, $SD = 0.81$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังดำเนินการในส่วนของการจัดเก็บเอกสารที่เป็นแฟ้มเอกสารบางส่วนยังไม่เป็นระบบหมวดหมู่ และมีรหัสมาตรฐาน อีกทั้งไม่มีชั้นจัดเก็บเอกสารที่จัดเป็นสัดส่วนซึ่งอาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและไม่มีความคล่องตัวในการค้นหาข้อมูลที่จัดเก็บไว้ในระบบแฟ้มเอกสาร และในส่วนการจัดเก็บเอกสารไว้ในระบบเครื่องคอมพิวเตอร์มีข้อมูลบางส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบโดยตรงทำให้เจ้าหน้าที่บางคนไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็วตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนดไว้ (ตาราง 3) เนื่องจากไม่ทราบรหัสข้อมูล และไม่มีทักษะหรือความชำนาญในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อีกทั้งอาจมีขีดจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์เครือข่ายเชื่อมโยงภายในหน่วยงาน (LAN) มีปัญหาไม่สามารถเชื่อมต่อกันได้กับคอมพิวเตอร์ทำให้สามารถสืบค้นข้อมูลของฝ่ายต่าง ๆ ภายในหน่วยงานเดียวกันได้รวดเร็ว (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ, 2549)

ความถูกต้องของข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.51$, $SD = 0.76$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ อาจจะไม่ทราบความตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์

ของข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจสำหรับการพัฒนางานหรือแก้ปัญหาทางงานสาธารณสุข ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานสาธารณสุขมีจำนวนจำกัด แต่มีภาระงานมากซึ่งอาจทำให้มีเวลาตรวจสอบข้อมูลน้อย จึงส่งผลให้มีการตรวจพบข้อผิดพลาดจากผู้รับผิดชอบงานเองและได้รับการท้วงติงจากผู้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ อีกทั้งยังไม่มีระบบการตรวจสอบ กั้นระหว่างหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวเนื่องกันหรือหน่วยงานข้างเคียงเพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้อง ไม่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น และไม่มีแบบฟอร์มการจัดเก็บที่เป็นมาตรฐาน หรือเป็นแบบฟอร์มรายงานข้อมูลแบบเดียวกันในทุกพื้นที่ในการดำเนินงานในการจัดเก็บข้อมูล ซึ่ง ตัวข้อมูลที่มีอยู่อาจจะ มีสภาพที่ไม่ตรงกับความจริง และขาดความถูกต้องเมื่อเทียบกับแหล่งอ้างอิงมาตรฐาน (สรุปผลการดำเนินงานการบริหารงานจังหวัดลำปางแบบบูรณาการประจำปี, 2547)

ความเชื่อมโยงอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.28$, $SD = 0.66$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในด้านการเชื่อมโยงข้อมูล ซึ่งสามารถเรียกใช้ฐานข้อมูลที่เก็บอยู่ในที่ต่างๆในเวลาเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการประมวลผลแปรผล หรือสอบทานกัน นอกจากนี้จุดต่างๆสามารถเข้าดูหรือเรียกใช้ข้อมูลของจุดอื่นได้ มีการเชื่อมโยงทั้งในและนอกหน่วยงาน นั้น(ตาราง 5) ซึ่งในการดำเนินการเชื่อมโยงนั้น ต้องอาศัยทรัพยากร หลายอย่างในการจัดทำเช่น แฟ้มเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบ LAN ระบบอินเทอร์เน็ต บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ เป็นต้น ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้ต้องอาศัยเงินทุนในการจัดดำเนินการ จากการศึกษาพบว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังขาดเงินในการจัดการระบบสารสนเทศอยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับ ประชาสรณ์(2546) ที่กล่าวว่าสำนักงานสาธารณสุขได้รับการจัดสรรเงินในการจัดทำ P.S.O. น้อย ซึ่งการได้รับเงินจัดสรรจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรัง และเงินงบประมาณที่จัดสรรให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่เพียงพอต่อการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องส่งผลให้ความเชื่อมโยงของสารสนเทศในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ อยู่ในระดับต่ำ

ความทันสมัยของข้อมูล อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.35$, $SD = 0.85$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่มีภาระงานมาก จำนวนบุคลากรในหน่วยงานไม่เพียงพอต่อภารกิจงาน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์สาธารณสุขจังหวัดตรัง (2548) จึงไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ อาจไม่ได้มีความตระหนักถึงความสำคัญและผลกระทบของข้อมูล ซึ่งถ้าหากนำข้อมูลที่ล้าสมัยไปใช้ตัดสินใจ หรือนำไปเสนอให้ผู้บังคับบัญชาใช้ตัดสินใจในการพัฒนางานด้านสาธารณสุข หรือใช้แก้ปัญหาสาธารณสุขที่เกิดขึ้นกับประชาชน จึงทำให้ไม่เห็นความสำคัญของความทันสมัยของข้อมูลหรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูล และยังขาดบุคลากรที่มาดูแลด้านระบบสารสนเทศภายในหน่วยงานโดยตรงเพื่อทำหน้าที่ดูแลรักษาข้อมูลข่าวสาร และปรับปรุงข้อมูลให้มีความถูกต้อง ทันสมัยอยู่เสมอ

ความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.70, SD = 0.88$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ให้ความสำคัญในการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลที่ได้รับมาหรือที่เก็บมา และอาจจะไม่สามารถอ้างอิงแหล่งที่มาได้ อีกทั้งอาจจะขาดการตรวจสอบกระบวนการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งอาจทำให้ทำให้การนำข้อมูลที่ได้มาใช้ตัดสินใจขาดความน่าเชื่อถือ หรือ มีความน่าเชื่อถือน้อยลง ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากความไม่ตระหนักเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อมูลหรืออ้างอิงแหล่งที่มาของเจ้าหน้าที่ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของข้อมูล อีกทั้งมีภาระงานที่ต้องปฏิบัติมากจึงไม่มีเวลาที่จะตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล (สรุปผลการดำเนินงานการบริหารงาน จังหวัดลำปางแบบบูรณาการประจำปี, 2547)

ความสามารถในการเข้าถึง อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.28, SD = 0.73$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่ผู้ต้องการใช้ข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดย พิจารณาจาก ช่องทาง กลุ่มคน และช่วงเวลา ซึ่งพบว่า มีเพียงความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลในส่วนของเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงาน โดยตรงและเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบางคนที่สามารถค้นหาได้ และความสามารถในการเข้าถึงของบุคคลภายนอกขอรับบริการจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ซึ่งอาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอขาดการประสานงานด้านข้อมูลในหน่วยงานระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกันให้รับรู้ถึงข้อมูลภารกิจงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคนหรือแต่ละแผนกในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ, 2549) อีกทั้งไม่มีการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานให้บุคคลภายนอกได้รับทราบอย่างทั่วถึง โดยขาดการเชื่อมโยงกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับทราบข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ นอกจากนี้ยังไม่มีการปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความถูกต้อง ทันสมัย อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลในหน่วยงานได้หลายช่องทาง ทางโทรศัพท์ ทางวิทยุสื่อสาร ทางเอกสาร และทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ความสามารถในการตรวจสอบ อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.22, SD = 0.74$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังไม่มีระบบการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องที่เป็นมาตรฐานและยังขาดระบบที่เอื้ออำนวยต่อการเข้าไปตรวจสอบของประชาชน ตลอดทั้งระบบการตรวจสอบข้อมูลถ่วงดุลกันเพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ และยังไม่จัดให้มีหน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศรับผิดชอบในการตรวจสอบ ดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลของหน่วยงานหรือให้มีคณะทำงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร โดยประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ก่อนที่จะนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและประเมินผลต่อไป จัดให้มีรหัสผ่านเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบข้อมูลภายในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อป้องกันการลักลอบเปลี่ยนแปลงข้อมูล จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเข้าไปตรวจสอบ แนะนำวิธีการปฏิบัติงานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอจัดให้มีระบบการตรวจสอบข้อมูลก่อนทำการจัดเก็บ และภายหลังการจัดเก็บ

โดยประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการรายงานผลต่อหน่วยงานส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ

การมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.54, SD = 0.80$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังสร้างระบบการดำเนินงาน ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันน้อย หรือยังไม่ทั่วถึงในประชาชน ทุกกลุ่ม ได้อย่างสะดวก รวมทั้งยังไม่มี การดำเนินการให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ทางอีเมลได้หรือมีการกระจายข่าวสาร แก่ส่วนงานท้องถิ่น และประชาชนอย่างทั่วถึง โดยการประชาสัมพันธ์ จัดทำเอกสาร จดหมายข่าว สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนจัดให้มีบัตรเสนอแนะ และกล่องรับความคิดเห็นของประชาชน และเปิดเผย ตลอดจนจัดให้มีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยประชาชนหลายอาชีพเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล (สถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย สำนักงาน ก.พ., 2545)

จากผลการศึกษาเพื่อพิจารณาในด้านคุณลักษณะของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในด้านเพศ (ตาราง 13) พบว่าการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง เพศชายมีการจัดการระบบสารสนเทศโดยรวม อยู่ใน ระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.50, SD = 0.33$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านความรวดเร็ว ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ด้านความถูกต้อง ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ด้านความเชื่อมโยง ด้านความทันสมัยของข้อมูล และด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ตามลำดับ ส่วน เพศหญิง พบว่า มีการจัดการสารสนเทศโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.53, SD = 0.38$) ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความถูกต้อง ด้านความครอบคลุมของข้อมูล และ ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็ว ด้านความทันสมัยของข้อมูล ด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ด้านความเชื่อมโยง และ ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ตามลำดับ และเป็นที่น่าสนใจว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการจัดการสารสนเทศ ในด้านความครอบคลุมของข้อมูล และ ความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับปานกลาง และมีการจัดการสารสนเทศด้านความเชื่อมโยง ความทันสมัยของข้อมูล ด้านความสามารถเข้าถึงข้อมูล และความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล อยู่ในระดับต่ำ และพบว่า เพศชาย และเพศหญิง มีการจัดการสารสนเทศต่างกัน ในด้านความรวดเร็ว คือเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง เพศหญิงอยู่ในระดับต่ำ เพศหญิงมีการจัดการสารสนเทศในด้านความถูกต้อง ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศชายอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าว

อธิบายได้ว่าอาจจะเป็นเพราะว่า เกิดจากความแตกต่างทางเพศเป็นความแตกต่างทางร่างกาย ทางชีวภาพ ความชอบ ความเป็นระเบียบ และความถนัด ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับ (สุรงค์, 2541; รัชนี, 2542; ศิริมา, 2542) ที่พบว่าเพศมีผลต่อการแสดงพฤติกรรม และการกำหนดบุคลิกภาพ ซึ่ง ผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกัน ทางสรีระวิทยา เพศชายที่มีโครงสร้างของร่างกายที่แข็งแรง จะมีการแสดงออกได้ดีในเรื่องการใช้กำลัง การเล่นกีฬา มีความคล่องแคล่วว่องไว แข็งแรง และก้าวร้าวมากกว่าผู้หญิง แต่เพศหญิง เป็นเพศที่มีโครงสร้างที่บอบบาง จะมีความสามารถในการทำงานบ้าน และงานที่มีความประณีต ละเอียดอ่อนและ มีความเป็นระเบียบมากกว่าเพศชาย

จากผลการศึกษาเพื่อพิจารณาในส่วนผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการจัดการระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (ตาราง 15) พบว่า การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัดตรัง จำแนกตามความรับผิดชอบงาน โดยผู้รับผิดชอบงานโดยตรงมีการจัดการระบบสารสนเทศโดยรวม อยู่ใน ปานกลาง ($\bar{X} = 1.62$, $SD = 0.21$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล และ ด้านความเชื่อมโยง ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านความเร็ว ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ด้านความถูกต้อง ด้านความทันสมัยของข้อมูล และด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล ตามลำดับ ส่วนผู้ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง พบว่า มีการจัดการสารสนเทศโดยรวม อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.50$, $SD = 0.36$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความครอบคลุมของข้อมูล ด้านความเร็ว และด้านความถูกต้อง ตามลำดับ และอยู่ในระดับต่ำ 5 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูล ด้านความทันสมัยของข้อมูล ด้านความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ด้านความสามารถในการตรวจสอบข้อมูล และ ด้านความเชื่อมโยง ตามลำดับ จากผลการศึกษาดังกล่าวอธิบายได้ว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน P.S.O.1101โดยตรง มีการจัดการระดับปานกลาง เนื่องจากอาจจะมีประสบการณ์ในการจัดการด้านสารสนเทศ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การรับรู้ และการเรียนรู้ จากงานโดยตรง ความถนัดของตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งอาจจะมีผลมาจากการบริหารจัดการในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ที่ผู้บริหารมักจะมอบหมายงานตามภูมิหลังของเจ้าหน้าที่ คือ การที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารจะตรงกับความรู้ที่ตนได้รับการศึกษามา ตลอดทั้งมีความถนัดและความชอบในงานประเภทนั้น ซึ่งในส่วนของงานการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ผู้บริหารจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ความชอบ และความถนัด เป็นผู้รับผิดชอบ

งาน จึงทำให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานโดยตรงมีการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ดีกว่า เจ้าหน้าที่ผู้ไม่ได้รับผิดชอบงานโดยตรง

จากผลการศึกษาเพื่อพิจารณาในส่วนการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (ตาราง 17) พบว่า การรับรู้การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.04$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่บางส่วนในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอได้เข้ารับการอบรมในเรื่องการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 และเจ้าหน้าที่อาจรับรู้จากสื่อต่างๆ เช่น เอกสารการจัดทำ P.S.O. อินเทอร์เน็ต เป็นต้น และอาจจะรับรู้มากจากเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรม อีกทั้งได้รับรู้มาจากการจัดทำ P.S.O.1101 ในหน่วยงาน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ถึงแม้เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรังทุกแห่งจะมีการรับรู้ในระดับปานกลาง แต่ก็พบว่าในการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 มีสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 5 แห่งที่มีการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง และมีการจัดการอยู่ในระดับต่ำ 5 แห่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าถึงแม้ เจ้าหน้าที่จะมีการรับรู้ แต่ในการดำเนินการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ต้องอาศัยความพร้อมขององค์ประกอบหลายด้าน เช่น นโยบายของหน่วยงาน อัตรากำลังคน ผู้มีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่อง P.S.O. ที่จะมาแนะนำหรือให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำประมาณที่ใช้ในการจัดทำ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ วัสดุสำหรับติดตั้งระบบการเชื่อมโยงข้อมูล ตลอดจนสภาพแวดล้อมหรือบริบทของพื้นที่ของแต่ละอำเภอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจมีผลกระทบในการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ทำให้เจ้าหน้าที่เกิดความยุ่งยากลำบากและเป็นภาระต่อการจัดทำ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการรับรู้(กันยา,2540; รัจรี, 2540; ฟาริดา, 2541; วันชัย, 2548) ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงสิ่งที่เป็นจริงขึ้นอยู่กับความรู้สึกและความมีสติปัญญา บุคคลทุกคนมีสิทธิรับรู้ต่อสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน บุคคลที่มาจากสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน อาจรับรู้ได้ไม่เหมือนกัน การรับรู้มีอิทธิพลต่อความสนใจ ความต้องการและเป้าหมายในอนาคต การรับรู้ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งบุคคลจะกระทำอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการแปลความของสิ่งเร้าที่มากกระทบ การรับรู้ของบุคคลส่งผลต่อการกระทำทั้งตนเองและส่วนรวม ได้ สอง ทิศทาง คือ พฤติกรรมทางบวกและพฤติกรรมทางลบ โดยพฤติกรรมทางบวก จะกระทำเมื่อรับรู้ว่าเป็นสิ่งนั้นมีประโยชน์ ตนเองสนใจ และสามารถปฏิบัติได้ ส่วนพฤติกรรมทางลบเกิดขึ้นเมื่อ การรับรู้ว่าเป็นสิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ หรือทำได้ยาก มีอุปสรรคมาก บุคคลนั้นก็จะมีความประพฤติไม่เหมาะสม

จากผลการศึกษา (ภาคผนวก ก3) เมื่อพิจารณา รายอำเภอ พบว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ที่มีการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ในระดับปานกลาง 5 แห่ง คือ อำเภอธัญญา อำเภอนาโยง อำเภอวังวิเศษ อำเภอปะเหลียน และอำเภอกันตัง ตามลำดับ และมีการจัดการในระดับต่ำ 5 แห่ง คือ อำเภอห้วยยอด อำเภอย่านตาขาว อำเภอสิเกา อำเภอเมืองตรัง และกิ่งอำเภอหาดสำราญ ตามลำดับ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 นั้นอาจต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเช่น อัตรากำลังคนในหน่วยงานซึ่ง พบว่า มีจำนวน 6-10 คน ซึ่งอาจมีไม่เพียงพอต่อภาระงานประจำที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอต้องรับผิดชอบ ซึ่งการจัดการระบบสารสนเทศนั้นต้องอาศัยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ทุกคนจึงจะประสบความสำเร็จได้ อีกทั้งด้านคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ก็อาจจะมีส่วนในการจัดการระบบสารสนเทศ เช่น ลักษณะของเจ้าหน้าที่ ในเรื่องความแตกต่างในเรื่องเพศ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า เพศชายมีการรับรู้เรื่องการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 มากกว่า เพศหญิง และเพศชายมีความพึงพอใจมากกว่าเพศหญิง อีกทั้งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอที่มีการจัดการระดับปานกลาง มีเจ้าหน้าที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและมีนักวิชาการสาธารณสุข ในสัดส่วนที่มากกว่าสำนักงานสาธารณสุขอำเภอที่มีการจัดการระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปและเป็นนักวิชาการสาธารณสุขอาจจะได้รับการศึกษา และ ผ่านการอบรมตลอดทั้งการฝึกทักษะมาจากสถาบันการศึกษาหรือ สถาบันการอบรมหลักสูตรการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงทำให้มีการรับรู้ที่เร็วและมีความคล่องตัวสูงในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและพบว่าสำนักงานสาธารณสุขอำเภอที่มีการจัดการระดับปานกลาง มีประสบการณ์ในงานข้อมูลและสารสนเทศในช่วง 1-10 ปี ทั้งนี้ประสบการณ์มักจะเพิ่มตามอายุของเจ้าหน้าที่ ซึ่งถ้าเจ้าหน้าที่มีอายุน้อยก็อาจจะมีความคล่องตัวในการทำงานได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอายุมาก ในส่วนด้านทรัพยากรสนับสนุนในการดำเนินงาน P.S.O.1101 ก็อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 เนื่องจาก ต้องอาศัย งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งถ้าหากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอได้รับงบประมาณไม่เพียงก็ไม่สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ และในส่วนของอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ และวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ที่ต้องใช้ในการจัดดำเนินการมีไม่เพียงพอหรือไม่สมดุล กับความต้องการ ก็จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอในจังหวัดตรังได้

ปัญหาและอุปสรรคการจัดการสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของสำนักงาน
สาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง

การจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. 1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัด
ตรัง เมื่อพิจารณาจากปัญหา พบว่า ในการดำเนินการนั้นประสบปัญหาและอุปสรรค หลายด้าน คือ

1.ด้านทรัพยากรมนุษย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ไม่มีกำลังคนเพียงพอ
ในการจัดดำเนินการทำ P.S.O.1101 ไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยี
สารสนเทศโดยตรง บุคลากรสำนักงานสาธารณสุขอำเภอส่วนมากไม่มีความรู้และทักษะในเรื่องการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่ได้รับการสนับสนุน
บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการจัดการ P.S.O.1101 เพื่อให้คำแนะนำในการดำเนินการจัดทำ
P.S.O.1101 ตลอดทั้งบุคลากรสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบางส่วนยังไม่ได้รับการอบรมและฝึกทักษะ
ในการจัดการระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101 (ยุทธศาสตร์สาธารณสุข จังหวัดตรัง, 2548;
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ, 2549)

2.ด้านงบประมาณ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ได้รับการสนับสนุนเงินในการจัด
ดำเนินการน้อย และไม่เพียงพอต่อการจัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ เช่น แฟ้มเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์
การจัดตั้งระบบแลน การขยายหมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น และการจัดการซ่อมแซมอุปกรณ์
เทคโนโลยีที่เสีย หรือใช้งานไม่ได้ (ประชาสรรค์, 2546; สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ,
2549)

3.ด้านวัสดุอุปกรณ์ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ยังขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์
เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สนับสนุนการจัดทำ P.S.O.1101 เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม
คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในระบบการเชื่อมโยงข้อมูลภายใน
และภายนอกหน่วยงาน ระบบเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น

4.ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการไม่ได้รับความร่วมมือจากเพื่อน
ร่วมงานในการจัดทำ P.S.O.1101 ไม่มีการสนับสนุนและประสานงานอย่างต่อเนื่องกับหน่วยงานที่
รับผิดชอบพัฒนา ระบบ P.S.O.1101 อีกทั้งขาดการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการ
P.S.O.1101 รวมทั้งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่มีการตรวจสอบ และพัฒนาระบบ โปรแกรม
คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอยังไม่
ได้มีการพัฒนาความรู้และฝึกทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
ครบทุกคน ตลอดทั้ง การบริหารงานบุคคลในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่เอื้ออำนวยต่อการ
พัฒนาระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101 นโยบาย และแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ ใน

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอขาดความชัดเจน และต่อเนื่อง ซึ่งจากการเกิดปัญหาในการจัดการสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101 ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญหา อุปสรรคในการจัดการระบบสารสนเทศของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอนั้น ซึ่งพบว่าได้รับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการจัดดำเนินการน้อย (ประชาธรรม, 2544) และปัญหาการเรียนรู้ ขาดการพัฒนาฐานข้อมูลและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างจริงจัง (ยุทธศาสตร์สาธารณสุข จังหวัดตรัง, 2548) การขาดงบประมาณในการดำเนินการ เนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่ได้สนับสนุนและกระจายงบประมาณโดยตรง ซึ่งให้ทางเครือข่ายจัดบริการระดับปฐมภูมิในแต่ละอำเภอเป็นผู้จัดสรรงบประมาณเอง ซึ่งถ้าหากผู้บริหารเครือข่ายระดับปฐมภูมิไม่เห็นความสำคัญก็ส่งผลกระทบต่อพัฒนาระบบสารสนเทศได้ อีกทั้งการจัดเก็บข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์มีปัญหาในเรื่องคอมพิวเตอร์คิดไวรัส ระบบเชื่อมโยงข้อมูลมีปัญหาในเรื่องความพร้อมของอุปกรณ์ เช่นระบบ LAN ความไม่เพียงพอของ หมายเลขโทรศัพท์สำหรับใช้เชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอทำให้ต้องใช้ร่วมกัน และทำให้ไม่สามารถนำโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีพื้นที่ในการจัดเก็บมากเช่น โปรแกรม GIS มาใช้เก็บข้อมูลได้ และในส่วนโปรแกรม HCIS ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากสถานีอนามัย มีปัญหาในด้านการบันทึกข้อมูล เช่นเพิ่มข้อมูลครอบครัว ชุมชน ไม่สามารถบันทึกข้อมูลในโปรแกรม HCIS ได้ ซึ่งทำให้มีความครอบคลุมของข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ ในด้านบุคลากรมีไม่เพียงพอต่อภารกิจงาน ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญมาให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานได้รับการอบรมในเรื่อง P.S.O. ระยะสั้นและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไม่ได้เข้ารับการอบรมทุกคน จึงทำให้เจ้าหน้าที่บางคนไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญในการจัดการระบบสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O. (สำนักสาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ, 2549; สำนักงานสาธารณสุขอำเภอห้วยยอด, 2549) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร กลุ่มงานและภารกิจของแต่ละกลุ่มงานส่งผลกระทบต่อพัฒนาระบบมาตรฐาน P.S.O.และขาดความร่วมมือของคณะทำงานตลอดทั้ง ไม่มีความกระตือรือร้นในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ตลอดทั้งขาดที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความชำนาญในข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สนง.กพ.) ซึ่งได้ประสานงานแล้วแต่ไม่สามารถจัดหาที่ปรึกษาให้ได้และมีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบงานใหม่ อีกทั้งผู้ที่มารับผิดชอบยังไม่เคยได้รับการอบรมในเรื่อง P.S.O. ทำให้ไม่สามารถดำเนินการต่อได้ และข้าราชการบางส่วนปรับตัวไม่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและความรู้ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ขาดการวางแผนบูรณาการการใช้ทรัพยากรด้าน Hardware ทำให้มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุมการทำงานทั้งระบบ ขาดแคลนอัตรากำลังคนทำให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานภายในองค์กรเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และพัฒนางานของบุคลากร ซึ่งส่งผลให้อุปกรณ์เทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสารไม่ทันสมัยบุคลากรไม่ได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบตรงตามตำแหน่งเฉพาะทาง อีกทั้งมีการสับเปลี่ยนบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ทำให้การพัฒนาต่อ ยอดเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ข้าราชการ / บุคลากรภาครัฐ ยังขาดความเข้าใจความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังไม่ชัดเจนในความแตกต่างระหว่าง ข้อมูล กับ สารสนเทศ และมีการจัดเก็บฐานข้อมูลในหลายรูปแบบ ระบบสารสนเทศ มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา และข้อมูลเรื่องเดียวกันมีแหล่งจัดเก็บข้อมูลมีหลายแห่ง แต่ละแห่งจะมีวิธีการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งที่เหมือนกัน และต่างกัน หรือ ข้อมูลเรื่องเดียวกันแต่มีจำนวนไม่เหมือนกัน ทำให้ข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ (ทันสมัย แต่ไม่มีความน่าเชื่อถือ) (ร่าง)สรุปผลการดำเนินงานการบริหารงานจังหวัดลำปางแบบบูรณาการ ประจำปี, 2547) ความสำเร็จในการพัฒนาระบบข้อมูลในภาครัฐประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้ (สถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย สำนักงาน ก.พ., 2545)

แนวทางแก้ไขการจัดการสารสนเทศตามมาตรฐาน P.S.O.1101ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในจังหวัดตรัง

1. ด้านทรัพยากรมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ควรจัดอัตรากำลังคนให้เหมาะสม และเพียงพอกับภารกิจงานในหน่วยงาน ผู้บริหารควรจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการ P.S.O.1101 ภายในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีความรู้และเห็นความสำคัญในการ ทำ P.S.O.1101

2. ด้านงบประมาณ รัฐบาล หรือหน่วยงานระดับเหนือ เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตรังควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำ P.S.O. ให้เพียงพอ และต่อเนื่อง ควรมีงบประมาณ สำหรับการ จัดทำ P.S.O.1101 โดยเฉพาะ

3. วัสดุอุปกรณ์ ควรมีการสนับสนุนทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำ P.S.O. ให้เพียงพอ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ แฟ้มเอกสาร เป็นต้น ควรมีการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดหรือเสียหายอย่างเร่งด่วน

4. ด้านการจัดการระบบสารสนเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรกำหนดนโยบาย และแผนกลยุทธ์ ในการจัดทำ P.S.O.1101 ในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอให้มีการจัดดำเนินการพร้อมกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรัง ควรมีการติดตามประเมินผล กระตุ้น และให้คำปรึกษา แก่ สำนักงาน สาธารณสุขอำเภอ อย่างต่อเนื่อง ในส่วนของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอควรจัดอบรมเรื่องการจัดทำ P.S.O.1101 แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน และควรมีการนำเสนอผลงาน ความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารหน่วยงานต้องเอาใจจริงเอาใจในการจัดทำ P.S.O. มีการสร้างทีมงานในการจัดทำ P.S.O. ให้ เข้มแข็ง หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรมี

แนวทางดำเนินงานชัดเจน ซึ่ง สอดคล้องกับ (สถาบันมาตรฐานสากลแห่งประเทศไทย สำนักงาน กพ., 2545; สำนักงาน สาธารณสุขอำเภอวังวิเศษ, 4549) ที่ได้กล่าวถึง เงื่อนไขของความสำเร็จในการพัฒนาระบบข้อมูลภาครัฐ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การริเริ่มของหัวหน้า หน่วยงาน โดยอาจกำหนดเป็นนโยบาย แผนงานแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบข้อมูล และจัดให้มีการประชุมสัมมนา การจัดตั้งทีมงานเพื่อพัฒนาระบบมาตรฐานสากล ด้านข้อมูล ในเรื่อง การกำหนด ฐานข้อมูลตามภารกิจงาน จัดทำแผนงานตามภารกิจงาน กำหนดผู้รับผิดชอบข้อมูลตามภารกิจงานที่ รับผิดชอบ กำหนดเกณฑ์ถ่วงน้ำหนักงาน และกำหนดตัวชี้วัดตามเกณฑ์มาตรฐาน P.S.O.1101 เหมือนกันทุกสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ กำหนดระเบียบและขั้นตอนการส่งต่อข้อมูลของ หน่วยงานในสังกัด เช่น สถานีอนามัย เปรียบเทียบการจัดการระบบสารสนเทศ ก่อนและหลังทำ P.S.O.1101 ว่าอยู่ในระดับใด การสนับสนุนและเต็มใจเข้ามามีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน ความสม่ำเสมอในการให้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ การกำกับดูแลการดำเนินงานอย่าง สม่ำเสมอ การให้สิ่งจูงใจแก่ทีมงานและผู้ปฏิบัติงานการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมซึ่ง สำคัญมาก อีกทั้งการเตรียมความพร้อมในด้านทรัพยากรที่นำมาสนับสนุนในการ จัดทำ P.S.O.1101 ในเพียงพอต่อความต้องการ เช่น งบประมาณสนับสนุน เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ต บุคลากรที่ให้คำปรึกษาเป็นต้น ซึ่งถ้าหากสำนักงานสาธารณสุข อำเภอมีความพร้อมในด้านวิชาการ ด้านการรับรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะการมี จิตสำนึกในความรับผิดชอบต่องานของเจ้าหน้าที่ อีกทั้งมีทรัพยากรในการจัดการระบบสารสนเทศ ตามมาตรฐาน P.S.O.1101 เพียงพอ ก็จะทำให้การจัดการ P.S.O.1101 ประสบความสำเร็จได้

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาระบบข้อมูลในหน่วยงานนั้น สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จะต้องพยายามพัฒนาระบบข้อมูลของตนให้ครบทุกมิติหรือเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 9 เกณฑ์ คือ ต้อง พัฒนาให้ระบบข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐมีความทันสมัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์ น่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ส่งผลให้ประชาชนได้รับ การบริการที่มีประสิทธิ-ภาพ ประสิทธิภาพ และทั่วถึงมากขึ้นในทุกเกณฑ์ ซึ่งรวมถึง ความครอบคลุม ของข้อมูล ความรวดเร็ว ความถูกต้อง ความเชื่อมโยง ความทันสมัยของข้อมูล ความน่าเชื่อถือ ความสารถในการตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมในกระบวนการข้อมูลตามลำดับ รวมทั้งการ จัดสรรงบประมาณในการจัดทำ P.S.O.1101 ให้เพียงพอ และสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ ในการจัดการระบบสารสนเทศให้ครบทุกคน และต่อเนื่อง อีกทั้งสนับสนุนอุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการจัดการระบบสารสนเทศด้วย ซึ่งหากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอสามารถพัฒนา ระบบข้อมูลให้ครบทุกเกณฑ์มาตรฐานนี้แล้ว จะเป็นการประกันคุณภาพข้อมูลของสำนักงาน สาธารณสุขอำเภอ ด้วย

